

சடங்குகள் மனித வரலாற்றுடன் இணைந்தவையாகும். ஓர் இனத்தின் பண்பாட்டுப் பிரதிபலிப்பாக சடங்குகள் விளங்குகின்றன. உண்மையான உணர்வுடன் மனம் ஒன்றிச் செயற்பட்டால் விரைவில் பயன்தருவது என்னும் கருத்திலேதான் சடங்குகள் செய்யப்பட்டன என எமது முன்னோர் கூறுவர். நம் முன்னோர் செயல்களை எவ்வித ஆராய்ச்சியிலும் ஈடுபடாமல் தாம் கண்டவாறே நிகழ்த்துவதும், பின்பற்றுவதும் சடங்கின் முறையாகும். பிறப்புத் தொடக்கம் இறப்பு வரை இச்சடங்குகள் எமது வாழ்க்கையுடன் பின்னிப்பிணைந்துள்ளன. சடங்குகள் நிகழ்த்தாவிட்டால் எடுத்த காரியம் நன்கு நிறைவேறாது என்பதும் நமது மக்களின் நம்பிக்கையாகும். வாழ்க்கையில் இன்பத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளவும், துன்பத்தைப் பகிரவும், கடைமைகளை உணர்ந்து செயலாற்றி வாழ்வைப் பயனுள்ளதாக்க ஒருவருக்கொருவர் உதவவும், உறவுகளை வலுப்படுத்தவும் சடங்குகள் நடாத்தப்படுகின்றன. சடங்குகள் பலதரப்பட்டன. இவை சமயச்சடங்குகள், பிறப்புச் சடங்குகள், திருமணச் சடங்குகள், ஈமச்சடங்குகள், வேளாண்மைச் சடங்குகளாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. இவற்றுள் ஈமச்சடங்குகள் என்ற அபரக்கிரியை பற்றி விரிவாகக் கற்போம்.

ஈமச்சடங்குகள்

ஒருவர் இறந்த பின் அவரது நன்மை கருதி அவரது பிள்ளைகள் முதலியோரால் செய்யப்படும் கிரியைகளே அபரக்கிரியைகள் எனப்படும். அபரம் என்பது பிந்தியது எனவும் கிரியை என்பது செயல் எனவும் பொருள்படும். எனவே இறப்புக்குப்பின் நிகழ்த்தப்படும் கிரியைகள் அபரக்கிரியைகள் ஆகும். அபரக்கிரியைகள் இறந்தவரின் ஆன்மா பாவங்களினின்றும் நீங்கி, உயர்ந்த நிலை அடையும் என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் பண்டுதொட்டு இற்றைவரை வழிவழியாக மேற்கொள்ளப் படுகின்றன. அபரக்கிரியைகள் பற்றியும் அவற்றின் சிறப்புப் பற்றியும் இதிகாசங்கள், புராணங்கள், சிவாகமங்கள், பத்ததிகள் என்பன விளக்குகின்றன.

சமயதீட்சை பெற்றவர்களுக்கே மரணக்கிரியை செய்யத்தக்கதாகும். தீட்சை பெறாதோர் சைவசமயத்தவர் அல்லாதோர். அவர்களுக்கு இக்கிரியை இல்லை. தீட்சை பெற்றவர்களுக்கும் புலாலுண்ணலை விலக்காதவர்களுக்கும் கிரியையில்லை எனினும் இக்காலத்தில் இவர்களுக்கும் கிரியைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. மரணக் கிரியையிலே மூன்று பகுதிகள் உண்டு. இவை பேரிகையடித்தல், சரீரத்தை சுத்தி செய்வன, அபிஷேகமும் சிலாக்கினியாற் சுடுதலுமாம். ஆன்மசுத்திக்காக அந்தியேட்டி செய்யப்படும். இதனால் சமய அனுட்டானத்திலே நேர்ந்த குறைகள்

தீரும். (அந்தியேட்டி = அந்திய + இட்டி கடைசியான யாகம்) அபரக்கிரியைகள் சூர்னோற்சவம் (சுண்ணமிடித்தல், தகனம் (பிரேதத்தை எரித்தல்) அஸ்தி சஞ்சயனம் (சாம்பல் அள்ளுதல்) அந்தியேட்டி, ஏகோதிட்டம், (இறந்தவர் களுக்காக ஒருவரை வகுத்துக் கொடுத்தல்) சபிண்டகரணம் (பிதிர்களுடன் இணைத்தல்) மாசிகம் (மாதந்தோறும் செய்யப்படுவது) சிரார்த்தம் , ஆண்டுத்திதி, மகாளயம், எனப் பல கிரியைகளைக் கொண்டுள்ளது.

1. Āmka \h[S

ஒருவர் இறந்தவுடன் அவரின் பூதவுடலுக்குப் புதல்வர்களே கிரியைகளைச் செய்தல் வேண்டும். தந்தைக்கு மூத்த மகனும் தாய்க்கு இளைய மகனும் கிரியைகள் செய்தல் வேண்டும். புதல்வர்கள் இல்லாதவிடத்து உறவினர்கள் இக்கிரியைகளைச் செய்யலாம். ஒருவர் இறந்ததும் பூதவுடலை வீட்டின் முன்னுள்ள பிரதான மண்டபத்துள் கிடத்துவர். வீட்டின் தெற்குப் புறத்தில் குளிப்பாட்டுதல் இடம்பெறும். அரப்பு எண்ணெய் பூசி அரிசிமா, மஞ்சள் மா, பால், தயிர் என்பவற்றால் தடவி, இளநீர், கும்ப நீர், என்பவற்றால் உடலின் கால்பகுதியில் தொடங்கி தலை வரை குளிப்பாட்டுவர். பின் பூதவுடலுக்குப் பன்னீர் முதலிய வாசனைப் பொருள்களைத் தெளிப்பர். ஆடை அணிவித்து மலர் மாலை சூட்டி அலங்காரம் செய்து பூதவுடலை மண்டபத்திற்குக் கொண்டு வந்து தெற்கே தலையையும் வடக்கே காலையும் வைத்துக் கிடத்துவர். சைவக்குருக்கள், வீட்டு முற்றத்தில் மண்டபம் அமைத்து வர்ணகும்ப பூசை, அக்கினி பூசை செய்து முடித்தபின் பூதவுடலுக்கு திருநீறு, சந்தனம், குங்குமம் என்பன இடுவர். இதன்பின் பொற்சுண்ணம் இடிப்பர். திருப்பொற்சுண்ணம் பாடல்களைப்பாடி அறுகு, மஞ்சள் என்பவற்றை உரலில் இட்டு இடித்து பெறப்பட்ட சுண்ணப் பொடியை நீரிட்டுக் குழைத்துப் பூதவுடலின் கண், நெற்றி என்பவற்றில் வைப்பதுடன் உடலெங்கும் தெளிப்பர், கற்பூரம் காட்டுதல், பேரப்பிள்ளைகள், உறவினர்கள், தீப்பந்தம் பிடித்தல், திருமுறை ஓதுதல், பெண்கள் வாய்க்கரிசி இடுதல் என்ற ஒழுங்கு முறையில் கிரியைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வீட்டிலிருந்து பூதவுடலின் கால்கள் முன்பக்கம் இருக்கும் வகையில் மயானத்திற்கு உரிய முறையில் எடுத்துச் செல்வர். அவ்வேளை பூதவுடலுக்கு ஈமச்சடங்கை நிறைவேற்றச் செல்லும் பிள்ளை மட்டுடக் கும்பம் தோளில் சுமந்து தீச்சட்டியுடன் பின் செல்ல அவரைத் தொடர்ந்து ஆசௌச உரிமையாளர்களும் பின் தொடர்வர்.

2. _hø»a \h[S

சுடலைக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்ட பூதவுடலானது விதிப்படி அமைக்கப்பட்ட மண்டபத்தில் வைப்பர். இந்த இடத்தை சிதைத்தளம் என்று கூறுவர். சைவக் குருக்கள் கிரியைகளை மேற்கொண்ட பின் சுடுமிடத்திலே பூசை இடம்பெறும். மஞ்சள்மா, வெள்ளைமா, சிவப்புமா, கறுத்தமா, பச்சைமா என்பவற்றால் சுடுமிடம் சுத்தம் செய்யப்பட்டு விறகு அடுக்கப்படும். விறகுகள் தெற்கு வடக்காக அடுக்கப்பட்டிருக்கும். இதன் மேல் பூதவுடலின் தலையைத் தெற்குப் பக்கமாக

அமையும்படி வைப்பார். சுடலைக்கு வந்தவர்கள் வாய்க்கரிசி இட்டபின் கடைமை செய்பவர் வாய்க்கரிசி இட்டு, கும்பத்துடன் இடப்புறமாக மூன்று முறை சுற்றி வந்து குடத்தை உடைத்தபின் தலைப்பக்கமாகக் கொள்ளி வைப்பார். பின் கால் மாட்டில் சென்று பூணூல், பவித்திரம் என்பவற்றை சிதையில் இட்டுத் திரும்பிப் பார்க்காமல் உறவினர்களுடன் வீடு செல்வர். வீட்டிலுள்ளோர் வீட்டைக் கழுவிச் சுத்தம் செய்வார். தாமும் நீராடித் தூய்மையாக இருப்பார். சுடலையிலிருந்து திரும்பியவர்களும் நீராடித் தம்மைச் சுத்தம் செய்வார். விளக்கேற்றி அன்னம், இளநீர் படைத்து இறந்தவரை வழிபாடு செய்வார். இந்த நிகழ்ச்சிகளின் பின் மூன்றாம் நாள் அல்லது ஐந்தாம் நாள் தகனம் செய்யப்பட்டவரின் எலும்பையும் சாம்பலையும் உரிய விதிப்படி எடுத்து புண்ணிய தீர்த்தத்தில் கரைப்பார். இது அஸ்தி சஞ்சயனம் அல்லது காடாற்றுதல் என அழைக்கப்படும்.

3. Aṣv÷mi

அந்தியேட்டி என்னும் சொல்லில் அந்திய என்பது இறுதியையும் இட்டி என்பது யாகத்தையும் குறிக்கும். இறந்தவரின் சமயாசாரங்களில் உண்டான குறை, குற்றங்கள் நீங்கும் பொருட்டு, உடலை விட்டு நீங்கிய உயிரின் மேன்மையின் பொருட்டும் அந்தியேட்டிக் கிரியைகள் மேற்கொள்ளப்படும். இக்கிரியை நிர்வாண அந்தியேட்டி, விசேட அந்தியேட்டி, சமய அந்தியேட்டி என மூவகைப்படும். முன்னைய இரண்டும் உயர் தீட்சையாளருக்கானவை. பின்னையது சாதாரண தீட்சையாளருக்கானது இதில் இறந்தவரை பிதிர் தேவர்களோடு சேர்ப்பதற்காக பிண்டமிட்டுச் செய்யப்படுவது சபிண்டகரணக் கிரியையாகும். (பிண்டம் என்பது அரிசி, எள், உழுந்து, பால், தேன், பழம், சர்க்கரை) போன்ற பொருள்களால் செய்யப்பட்ட உருண்டையாகும்.

4.]ṃōzu®

சிரத்தையுடன் செய்யவேண்டியது சிரார்த்தம் எனப்படும். சிரார்த்தம் பிதிர்க்கருமம் என்னும் பொருள் உடையதாய் எல்லாப் பிதிர்க் கருமங்களையும் குறிப்பதாயினும் இது ஆட்டைத்திவசம் (ஒருவர் இறந்து ஒரு ஆண்டின் பின் செய்யப்படுவது) திவசம் (அதனை அடுத்து ஆண்டுதோறும் அதே திதியில் செய்யப்படுவது) என்பவற்றையே குறிக்கின்றது.

இந்தச் சிரார்த்தத்தின் போது இறந்தவரது ஆன்மா ஈடேற்றப்படுவதுடன் சித்தியின் பொருட்டு அரிசி, உழுந்து, எள்ளு, தயிர், பால், தேன், வாழைப்பழம், நெய் என்னும் பொருள்களை உருண்டையாக்கி, உருட்டி பிண்டம் இடம்பெறும். சிரார்த்தக் கிரியைகளில் என்றும், தண்ணீரும் இறைத்தல் முக்கிய கருமமாகும். தர்ப்பையைக் குறுக்காகப் பிடித்து, மூலத்திலிருந்து எள்ளு கலந்த நீரை பெரு மூலமாக விழச் செய்வார். அவ்வேளையில் தலை முறைப் பெயர்கள் சொல்லப்படும். தர்ப்பை முடிவிலே “என்குலப் பிதிர்களே பூமியில் விடப்பட்ட இந்த நீரினால் நற்கதியும் திருப்தியும் அடையுங்கள்” என்று சொல்லித் தர்ப்பை எள்ளுடன் தீர்த்தத்தில் போடப்படும்.

ஒருவர் இறந்த திதியைக் கொண்டே சிரார்த்தம் நிச்சயிக்கப்படுகிறது. ஒரு மாதத்தில் இரு தடவைகள் சிரார்த்தத்திதி வந்தால் பின்னைய திதியினையே கைக்கொள்ள வேண்டும் என்பது விதியாகும்.

5. ©Póí - ®

பிதிர் வழிபாடு மனித வாழ்க்கையில் முக்கியமானது. இதனை முன்னோர் வழிபாடு என்றும் கூறுவர். புராணங்கள், இதிகாசங்கள், ஆகமங்கள், பத்ததிகள், தோத்திரப்பாடல்கள் என்பவற்றில் இவ்வழிபாட்டின் சிறப்பு கூறப்பட்டுள்ளது. மகாளயம் என்ற சொல்லுக்கு பெரிய ஒடுக்கம் என்பது பொருளாகும். வருடத்தில் புரட்டாதி மாதத்து அபரசித்தம் (அமாவாசைக்கு முன் 15 நாள், பிதிர்க்கு விசேட காலமாகக் கருதப்படுவதால் அக்காலத்தில் அவர்களைத் திருப்தி செய்யும் சிரார்த்தம் மகாளய சிரார்த்தம் எனப்படும்). மகான்களாகிய பிதிர்கள் பூவுலகில் தங்கும் பதினைந்து நாட்களே மகாளய பட்சம் என அழைக்கப்படும். இக்காலத்தில் இறந்த பிதிர்களைக் குறித்து தர்ப்பணமும் மகாளய சிரார்த்தமும் செய்யப்படும். மகாளய காலத்தில் பிதிர்கள் பிதிர்லோகம் விட்டு பூவுலகம் வந்து பசியினாலும் தாகத்தினாலும் தமது பிள்ளைகள் முதலியோரின் இல்லம் நாடி, பூவுலகில் தமக்கு நெய், தேன், பாயாசம், எள்ளுடன், நீர் என்பன கிடைக்கமாட்டதா என ஏங்குகின்றார்கள். எனவேதான் இக்காலத்தில் செய்யும் தர்ப்பணமும், சிரார்த்தமும் சிறப்பானதாகும்.

பாடச் சுருக்கம்

சடங்கு ஓர் இனத்தின் பண்பாட்டுக் கூறாகும்.

சடங்குகள் மனித வாழ்வுடன் இரண்டறக் கலந்தவையாகும்.

சடங்குகள் பல வகைப்படும்.

அபரக்கிரியை இறந்தவர்களுக்காகச் செய்யப்படுவதாகும்.

இது தகனக்கிரியை, அஸ்தி சஞ்சயனம் அந்தியேட்டி, சபிண்டகரணம், மாசியம் சிரார்த்தம் என பல வகைப்படும்.

அபரக்கிரியை வீட்டுக்கிரியை, சடலைக்கிரியை என்ற வகையில் மேற்கொள்ளப்படும்.

பிதிர் வழிபாடு முன்னோர் வழிபாடாக இருப்பதால் அவர்கள் ஆத்ம சாந்திக்காக சிரார்த்தம் போன்றன உறவினர்களால் கடைப்பிடிக்கப்படும்.

பயிற்சிகள்

பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை தருக.

1. சடங்குகள் என்றால் என்ன?
2. சடங்குகளை வகைப்படுத்துக?
3. அபரக்கிரியை என்றால் என்ன?
4. அபரக்கிரியையின் வகைகள் யாவை?
5. பிண்டம் எனப்படுவது யாது?

செயற்பாடு

உமது பிரதேசத்தில் நடைபெறும் அபரக்கிரியை நடைபெறும் இடத்திற்குச் சென்று அங்கு இடம் பெறும் கிரியைகளை அவதானித்து, அதனைப் பட்டியற்படுத்தி வகுப்பறையில் காட்சிப்படுத்துக.